

Uchwała nr 282/XI/2016

Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego

z dnia 28 listopada 2016 roku

w sprawie wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego

dr Mariuszowi Krzysztofowi

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 882 z późn. zm.), w związku z uchwałą Komisji habilitacyjnej z dnia 24 października 2016 r. zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Mariuszowi Krzysztofowi stopnia doktora habilitowanego, Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego postanawia co następuje:

§ 1

Odmawia się nadania dr Mariuszowi Krzysztofowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wyniki głosowania:

uprawnionych: 97 osób; obecnych 54 osoby; oddano 54 głosy;

za nadaniem stopnia doktora habilitowanego 20 głosów,

przeciw nadaniu stopnia doktora habilitowanego 15 głosów,

wstrzymujących się 19 głosów.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 882 z

późn.zm., dalej jako „ustawa”), stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Stosownie do treści art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części albo cykl publikacji powiązanych tematycznie. Kryteria oceny dorobku naukowo-badawczego określa § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196, poz. 1165), natomiast kryteria oceny dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej określa § 5 powołanego rozporządzenia.

Komisja habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów na posiedzeniu w dniu 24 października 2016 r. w głosowaniu jawnym 4 głosami za, 1 głósie przeciw, przy 1 głósie wstrzymującym się podjęła uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Mariuszowi Krzysztofki stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk prawnych, w dyscyplinie prawo.

Rada Wydziału przeprowadziła dyskusję, w toku której zostały wyrażone wątpliwości co do spełnienia przez Habilitanta przesłanek określonych w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym (...). Wątpliwości odnoszą się zarówno co do istotnego wkładu dr Mariusza Krzysztofka w rozwój nauk prawnych, jak też czy wykazuje się On istotną aktywnością naukową.

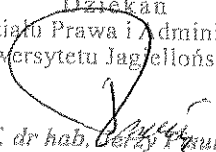
Przedstawiona rozprawa habilitacyjna niewątpliwie świadczy o dużej wiedzy Habilitanta w zakresie omawianej problematyki transferu danych osobowych i związanych z tym problemów prawnych. Jednakże w wypowiedziach członków komisji habilitacyjnej (prof. dr hab. N. Półtorak, dr hab. W. Piątka) wyrażone zostały wątpliwości co do naukowych walorów tej rozprawy. W szczególności zwraca uwagę brak wyraźnego wskazania w rozprawie celów badawczych oraz wypływających stąd wniosków. Wartość naukowa pracy zawiera się przede wszystkim w rozważaniach dotyczących zgodność transferu danych do USA z decyzją Komisji w sprawie safe harbour. Zarzut braku pogłębionej naukowej analizy części z omawianych w rozprawie zagadnień podnoszony był także w recenzji dr hab. Pawła Podreckiego.

Skromnie przedstawia się pozostały dorobek naukowy Habilitanta. Tematyka dwóch książek dr Mariusza Krzysztofka („Tajemnica bankowa i ochrona danych osobowych w praktyce bankowej” Warszawa 2010 i „Tajemnica zawodowa i ochrona danych osobowych w instytucjach finansowych”, Warszawa 2015) w znacznej mierze się pokrywa, stanowiąc kontynuację – ze zmianami wynikającymi ze zmian stanu prawnego – wyników badań przedstawionych już w

rozprawie doktorskiej. Opracowania te mają charakter w dużej mierze opisowy i brak w nich wyraźnych założeń i konkluzji dogmatycznych (co zostało stwierdzone w recenzji dr hab. P. Podreckiego), co wskazuje na ich bardziej praktyczny niż naukowy charakter. Przedstawione w autoreferacie jako artykuły naukowe opracowania stanowią w większości (poza trzema artykułami ogłoszonymi w Państwie i Prawie 2011, z. 7-8, w Przeglądzie Prawa Handlowego 2011, nr 4 i w Europejskim Przeglądzie Sądowym 2012, nr 8) w istocie glosy do orzeczeń SN i NSA. Są to więc krótkie formy wypowiedzi naukowej, które trudno uznać za wnoszące istotny wkład do nauki prawa. Nie można się zatem zgodzić ze stwierdzeniem jednego z recenzentów (prof. J. Korczaka), że jest to dorobek bogaty i różnorodny.

W odniesieniu do pozostałych aktywności naukowych Habilitanta zwraca uwagę fakt, że nie brał On udziału w żadnych projektach badawczych, nie współpracuje z czasopismami naukowymi ani instytucjami naukowymi, nie odbywał staży naukowych po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych. Istotne wątpliwości można mieć także co do charakteru konferencji, w których brał On udział (żadna z tych konferencji nie została zorganizowana przez uznaną instytucję naukową), a więc czy miały one rzeczywiście charakter naukowy, czy raczej szkoleniowy. W autoreferacie zostały one przedstawione jako konferencje tematyczne „w celu popularyzacji tematyki habilitacji”. Liczba tych konferencji (osiem) jest zresztą nieduża jak na okres ponad 6,5 roku od czasu uzyskania stopnia naukowego doktora nauk prawnych do wszczęcia przewodu habilitacyjnego. Ponadto tematyka tych konferencji ogranicza się do tych samych zagadnień, czasami zresztą powtarzających się (np. ochrona danych osobowych i tajemnica bankowa w praktyce). Habilitant nie wykazał się dorobkiem dydaktycznym (innym niż szkoleniowy), o czym świadczy brak danych na ten temat w autoreferacie (Habilitant podał jedynie, że jest zatrudniony jako wykładowca w Wyższej Szkole Bankowej od 2010 r.).

Biorąc pod uwagę ocenę dorobku naukowego dr Mariusza Krzysztofka i Jego wkładu w rozwój nauki prawa, podjęcie przez Radę Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego uchwały odmawiającej nadania dr Mariuszowi Krzysztofkiowi stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo jest uzasadnione.

Dziekan
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Prof. dr hab. Jerzy Puzo